

Дивно, але більше сніжинок влетіло в кімнату, швидко танучи, і в мить заповнилася туманом.

Коли туман розсіявся, людина з мечем на поясі, зігнувши руки за спиною, легко переступила поріг.

Достопочтенний Омиваючий Меч цього разу носив досить веселу маску щасливого дитяти, з пухкими щоками, примруженими очима і яскравими кольорами, що контрастували з його повністю чорною мантиєю, яка навіть меч закривала, що виглядало надзвичайно дивно.

Чень Хе не міг не задуматися, чому в світі так багато людей, які настільки бояться, щоб інші не зрозуміли, що вони демонічні практикуючі?

Навіть якщо ти демонічний практикуючий, немає потреби одягатися так, щоб це відповідало твоєму статусу.

Відкриті двері за Достопочтеним Омиваючим Мечем автоматично зачинилися.

Достопочтенний Омиваючий Меч гордовито кивнув Ши Фену, не церемонячись, і сів на крісло перед столом. З-під чорної мантиї виглянули довгі бліді пальці, які легли на темно-оранжеві підлокітники, створюючи могутній вигляд.

Чень Хе бачив багато практикуючих на етапі Великого Єднання, переважно в Долині Чорної Безодні.

Але справді загадковий образ мав лише Мудрець з Великих Сніжних Гір Лян Цяньшань. Хоча цей чоловік виглядав неприступним, враховуючи дивних маленьких людей, які з'являлися на вікні (він не бачив театру тіней), Чень Хе не міг бути впевненим, і його турбувало, чи це не був якийсь могутній демонічний практикуючий, з яким Ши Фен нещодавно стикнувся, захоплюючи територію.

— Пан Мо? — запитав Чень Хе.

Навіть досвідчений Ши Фен на мить не знав, як пояснити своєму молодшому братові цей абсурдний жарт про те, що сім'я Мо зі Східного села була демонічними практикуючими, сім'я Чжен із Західного села — праведними, і всі селяни напружено працювали, щоб потрапити до міста.

— Це Достопочтенний Омиваючий Меч, — сказав Ши Фен.

Так ось хто це був — той, хто змагався з Ши Феном за капусту на ринку практикуючих... Ні, звичайно, ні. Прошло так багато років, і Чень Хе, сидячи з луком за скелею, встиг переглянути ті нечисленні дорожні спогади незліченну кількість разів.

Ши Фен колись сказав, що йшов на ринок практикуючих, щоб купити щось, але це був лише привід. Насправді він пішов до будинку Достопочтенного Омиваючого Меча, щоб викрасти Жемчужину Міражу.

Згадавши це, Чень Хе почув легку тривогу, тихо використав свою справжню сутність, але Вогонь у Камені лежав у його даньт'яні, як розсипаний пісок, і його навіть не можна було підняти.

Ши Фен знову схопив руку Чень Хе і похитав головою.

Достопочтенний Омиваючий Меч — перший майстер Шляху Демонів. Раніше Ши Фен не приймав цей титул серйозно, бо бачив так званого першого майстра праведного шляху, лідера Школи Цзюйхе, чия практика на етапі Великого Єднання була неймовірною, його чари — загадковими, а основа — міцною. Хоча Ши Фен не міг його перевершити, він також не був безпорадним.

Також були практикуючі з-за кордону, невідомі майстри з Південного краю, які були і праведними, і демонічними, і їхня практика набагато перевершувала лідера Школи Цзюйхе.

Але після зустрічі з Достопочтеним Омиваючим Мечем Ши Фен нарешті відчув, що цей загадковий відлюдник — не просто перший майстер Шляху Демонів. Найбільш підходящий титул для нього — перший майстер світу практикуючих.

Чень Хе, побачивши таку обачність Ши Фена, одразу зрозумів, що його старший брат, можливо, не зможе перемагати Достопочтенного Омиваючого Меча.

Тому він також розслабився і вийшов з-за Ши Фена, взяв порожній чайник і вийшов із кімнати, щоб попросити служку принести гарячий чай.

Оскільки Достопочтенний Омиваючий Меч сидів недалеко від дверей, Чень Хе не міг уникнути проходження повз нього, але ця коротка відстань навіть Ши Фену здалася напруженою, але Чень Хе пройшов її зовсім спокійно.

Нарешті він навіть повернувся і зачинив двері, залишивши Ши Фена і Достопочтенного Омиваючого Меча розмовляти наодинці.

Обидва в кімнаті могли чітко бачити за допомогою свого розуму, що Чень Хе справді пішов вниз.

Достопочтенний Омиваючий Меч легенько кашлянув і лягнув пальцями.

Марионетки, які були прикуті до навколишнього середовища, раптом ожили — коли прийшов Достопочтенний Омиваючий Меч, Ши Фен був розгублений, а практика Достопочтенного була настільки високою, що Ши Фен навіть не помітив, що його марионетки вийшли з ладу.

Ши Фен подумав, і марионетки, які отримали свободу, одразу ж змінили позиції, щоб захистити Чень Хе.

— Дякую.

— Не варто дякувати. — Голос Достопочтенного Омиваючого Меча з-під маски звучав із легким жартом. — Ну що, напружений?

Ши Фен не відповів, але скоро зрозумів, що наступне речення Достопочтенного ще важче прийняти.

— Меч дарують герою, а кому дарують перли? — запитав Достопочтенний Омиваючий Меч.

Для того, хто прийшов до мого дому, щоб викрасти десятитисячолітню Жемчужину Міражу, треба бути жорстоким, як зима.

— Скарби мають значення лише в руках тих, кому вони підходять, як і цей меч Достопочтенного, — спокійно сказав Ши Фен.

— Це теж правда. Про перли не будемо, давай поговоримо про уламки малого світу. — Достопочтенний Омиваючий Меч відкинувся на спинку крісла.

Його театр тіней був не просто випадковим. Він прийшов сюди з певною метою, і вже все пояснив. Як перший майстер Шляху Демонів, тепер він просто повинен зберігати гордовитий і холодний вигляд.

— Я розбив уламки малого світу одним ударом? Це лише чутки, і Достопочтенний вірить таким пліткам? — Ши Фен знову сів за стіл, взяв чашку і, розглядаючи її візерунок, спокійно відповів.

— Я вірю в відданість Цінь Мена.

Достопочтенний Омиваючий Меч мав на увазі Цінь Мена, начальника охорони провінції Юйчжоу.

Ши Фен підняв брови:

— Цінь Мен навіть не досяг етапу закладання основи. Достопочтенний використовує людей без обмежень.

— Дякую.

Достопочтенний Омиваючий Меч прийняв усі компліменти.

Ши Фен не хотів обговорювати товсту шкіру першого майстра Шляху Демонів. Він лише змінив тему:

— Цінь Мен, який навіть не досяг етапу закладання основи, залишив руїни Тринадцяти кварталів Західного міста сьогодні на світанку, а зараз ще не стемніло. За ці кілька годин новина з Юйчжоу дійшла до столиці, і Достопочтенний особисто приїхав?

Кого ти намагаєшся обдурити?

Достопочтенний Омиваючий Меч засміявся:

— Ще щось?

— Що в Юйчжоу могло привернути увагу Достопочтенного?

Ши Фен похолоднів, його погляд став гострим, коли він подивився на Достопочтенного Омиваючого Меча:

— Кілька місяців тому я наказав марионеткам викрасти Цінь Мена, а потім стер його пам'ять про це. Тепер видно, що Достопочтенний так само уважно стежить за своїми підлеглими, як і довіряє їм. Хтось повідомив вам про те, що Цінь Мен зник на півгодини.

Достопочтенний Омиваючий Меч щиро кивнув:

— Це була дрібниця, незначна.

— Звичайно. — Ши Фен не розслабився:

— Але коли я прийшов до резиденції Достопочтенного і влаштував там скандал, хтось, напевно, почав розслідувати минулі події, і тоді навіть незначні речі стали напрямком.

Ця справа виглядає дивно, але її легко зрозуміти.

Зникнення Цінь Мена, той, хто його викрав, напевно, хотів щось дізнатися, і єдиною значущою подією того часу була боротьба Достопочтенного Омиваючого Меча з Лян Цяньшанем за Тайне Скарби Бэйсюань за межами застави.

Той, хто розслідував, міг легко зосередитися на цій дивній події — оскільки Цінь Мен був лише демонічним практикуючим на етапі закладання основи, використовувати його як прикриття було малоймовірно, і той, хто викрав його, був у Юйчжоу, що було очевидним.

— Є лише одна дивна річ: як ця людина могла бути впевнена, що три місяці тому я був у Юйчжоу, а зараз я все ще тут?

— Ця людина? — Достопочтенний Омиваючий Меч грайливо підіграв.

— Достопочтенний знає, що я хотів лише десятитисячолітню Жемчужину Міражу, і мені зовсім не цікаве Тайне Скарби Бэйсюань. Як би ви могли пов'язати зникнення Цінь Мена зі мною? — Ши Фен нахмурився.

Саме тому він дозволив Чень Хе спокійно жити в Юйчжоу.

— Схоже, у Достопочтенного є хороший підлеглий, який не лише знає про Тайне Скарби Бэйсюань, але й може з дрібниць зрозуміти, де я знаходжусь, і знає, що у мене є хтось, хто потребує захисту, і я не можу легко переїжджати. — Ши Фен говорив з підозрою, він дивився на Достопочтенного Омиваючого Меча:

— Останнє знає лише Лян Цяньшань. Достопочтенний, як ваш підлеглий змусив Мудреця Великих Сніжних Гір добровільно розповісти секрет?

Зв'язуючи нещодавні чутки про те, що Тайне Скарби Бэйсюань отримав Ши Фен, і про те, що вони билися в резиденції Достопочтенного Омиваючого Меча, хоча новина поширилася з Великих Сніжних Гір, деякі підлеглі Достопочтенного не лише мовчали, але й підтримували її. Ця прихована правда була дуже цікавою.

— Тому я приїхав до Юйчжоу, не тому що чув, що уламки малого світу розбиті тобою, — Достопочтенний Омиваючий Меч з інтересом підсумував для Ши Фена, одночасно визнаючи, — а тому що я сам бачив це вчора вночі!

Ши Фен холодно мовчав.

<http://bllate.org/book/16345/1477243>